GIRONA NOTICIES.COM
+ Periodisme

Megalomanies Majúscules.

Opinió | 17/04/2010 | 14:38

L'exdiputat pel PSOE i magistrat de l'Audiència Nacional, Baltasar Garzón, serà processat per prevaricació.

De vegades em quedo sobtat quan sento persones, que a priori semblen o haurien de ser assenyades, afirmar taxativament i rotundament: «jo confio en la Justícia!». Doncs me n'alegro, escolti. Jo també confio en altres coses que també poden anar en majúscula: en les Matemàtiques, en l'Amistat, en l'Enginyeria de Camins, Canals i Ports, en la Paraula d'Honor, en l'Ètica, en la Companyonia i en la Solidaritat, per citar-ne algunes.

Resulta, però, que això no evita que algú cometi una errada aritmètica -intencionada o no- quan em fa una factura; o que un determinat amic es comporti deslleialment amb mi; o que un pont s'ensorri; o que tot i fer bé la meva feina, qui m'ha donat la seva paraula actuï sense cap mena d'ètica, m'aparti del davant a caixes destemprades, i em decreti el pacte de la fam; o que una vegada esdevingut això, qui per principis i idees s'hauria de mostrar solidari amb mi i donar-me la mà, s'oblidi que existeixo i em deixi a l'estacada, malgrat saber que estic amb la nevera buida i sense feina.

Confiar en la Justícia, doncs, així: en majúscules llampants, ja veuen que no està tan clar, i fins i tot pot ratllar de beneiteria. Això mateix passa amb els que demanen a crits pressumció d'innocència per a xoriços i delinqüents més que contrastats i molt sospitosos de ser-ho, que "casualment" sovint pertanyen a la classe política o a la seva rodalia d'influència.

Ara ja és segur que l'exdiputat pel PSOE i magistrat de l'Audiència Nacional, Baltasar Garzón, serà processat per prevaricació. Les relacions de perillosa promiscuïtat entre els diferents poders de l'Estat queden exemplificats en aquest cas: Garzón va ser a la vegada el delfí de Felipe González i qui va reobrir el cas GAL. També, cal recordar-ho, qui va acabar portant a la presó destacats personatges del ministeri de l'Interior socialista.

Deixant de banda les motivacions de Garzón -aquest periodista no té la facultat de llegir el pensament- es pot afirmar que el cas fa aflorar les veritables dimensions d'una anomalia que no és conjuntural, sinó estructural. Una anomalia gravíssima, que mostra fins a quin punt un simple funcionari pot acaparar un poder omnímode i fer-lo servir quan vol. I el que potser encara és més greu: quan no vol no, naturalment, amb els perjudicis per omissió que aquest fet comporta.

Garzón va arribar a sol·licitar el certificat de defunció del general Franco. Aquesta extravagància té ben poc a veure amb l'intent de restablir la dignitat de les víctimes del franquisme, entre les quals s'hi compten cinc familiars meus directes. En canvi l'actuació de Garzón, només té a veure amb la megalomania de qui es veu pel damunt del Bé, del Mal i del Codi Penal. I aquesta és una patologia endèmica que, dissortadament, depassa l'àmbit judicial, i afecta molts altres reietons afectats de messianisme que, pels seus càrrecs temporals, es creuen facultats per fer el que els plagui a tort i a dret, malgrat que les seves decisions afectin negativament a la resta del proïsme, perquè s'han acostumat a les majúscules.

Autor: Santi_C
Santi_C

https://gironanoticies.com/noticia/15646-megalomanies-majuscules.htm